

ՇՈՒՄՆ

Սեւ Բար

Չարաքիշ

Ջրն ԿԿԵ

Չնգուշ

Թ. 11-12 Նոյեմբեր 2, 4-5 1928 թ. 1-4

Բ. Տարի, Թիւ 10, Հոկտեմբեր 1, 1928

ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹԻԿ ԶՆԳՇՈՅ ԾՕ ՎԱՌ ԸՆԹԵՐՑ. ԸՆԿ.-ԵԱՆ

Հրատարակելի Գրութիւններ Ղրկել 1326 W. Huron St., Chicago, Ill.

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՆՆԱՏՐ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵՆԷՆ ՆԵՐՍ

Իր առօրեայ գործերուն մէջ բոլորովին ազատ անհատը, իր այս հանգամանքէն շատ ինչ կը կորսնցնէ, երբ կը մտնէ կազմակերպութենէ մը ներս եւ ինքզինքը կը դնէ որոշ օրէնքներու եւ կարգապահական կանոններու տրամադրութեանց տակ:

Եւ ստիկա՝ կազմակերպութեան մեքենային կանոնաւոր եւ արագ գործունէութեան ի խնդիր: Արտօնաւոր եթէ անհատը ուզէ իր ինքնազուլի գործունէութիւնը շարունակել կազմակերպութենէն ներս եւ հնազանդի մեծամասնութեան կամքին, քառոր կատարեալ կ'ըլլայ հոն եւ անկարելի կ'ըլլայ զարմնէ կազմակերպեալ աշխատանք եւ ուստի՝ անկարելի արդիւնաւորութիւն:

Անհատը կազմակերպութենէն ներս սկստի է շատ ինչ գոհ է իր ետէն, իր անհատական բարեկամներէն եւ մտածողութենէն, որպէս զի համերաշխ եւ սերտ գործակցութիւն ստեղծուի հոն եւ ստատոս կազմակերպութեան յատկացման եւ արդիւնաւոր գործունէութեան:

Դժբախտութիւն է որ մեր մէջ, ինչպէս բոլոր հայերու, քիչ մը շատ չեղտուած է անհատականութիւնը, որ չուզեր թիքիլ, զիջիլ մեծամասնութեան կամքին:

Արդարեւ, ուժեղ անհատականութիւնը նկատարարի բարձր յատկանիւ է սեւէ մէկու համար՝ իր առօրեայ կեանքին մէջ: Ասիկա, սակայն, երբ իր գլուխը կը ցցէ կազմակերպական կեանքի մէջ, կը

դառնայ քար գայթակղութեան եւ խոչընդոտ միանուող գործունէութեան:

Երբ անհատը իր ետ դէմ յանդիման կը հանէ հաւաքականութեան կամքին եւ կամ երբ ամէն անհատ կ'ուզէ ինքզինքը եւ իր մտածումները անսխալ համարելով պարտադրել մէկին եւ ամէնուն, կիսաւարտ աշտարակը, որու շինութեան համար մէկտեղ եկած էին բոլորը, կը կործանի եւ կ'ստեղծէ կատարեալ խառնարան մը, ուր հազար լեզուներ կը խօսին մէկէն՝ առանց զիրար հասկնալու:

Անհատի մը մտաւոր զարգացման եւ հոգեկան ազնուութեան չափանիշը առաւելագէս կը կայանայ իր ցոյց տուած հանդուրժողութեան մէջ: Ան որ կ'ուզէ իր տեսակէտը պարտադրել զիմացիին առանց յարգելու անոր կարծիքը, որ կը տարբերի իր կարծիքէն, ան որ կ'ուզէ լսելի ըլլալ միշտ, առանց ուրիշին մտիկ ընելու համբերատարութիւնը ունենալու, ան որ, վերջապէս, մտքին պատուհանները կը փակէ ազատ խորհողութեան եւ տրամաբանութեան լուսաւոր ճառագայթներուն առջեւ եւ կը յամառի քարացած մնալ իր գաղափարներուն վրայ, ամենատոգէտն է եւ ամենավտանգաւորը ունէ կազմակերպութեան մէջ:

Այս կարգի անհատներ վտանգաւոր են նաեւ ինքզինքնուն, որովհետեւ պարիսպ կը քաշեն իրենց շուրջ եւ կ'առանձնանան իրենց ետին մէջ, արհամարհանք ստեղծելով իրենց հանդէպ բանիմաց անհատներու մտքին մէջ, անհատներու՝ որոնք ամէն օր իրենց դժբախտութենէն յարաբերութեան մէջ կը գտնուին անոնց հետ:

Շեշտեալ ետականութիւնը վանող ոյժ մըն է, երկսայրի սուր մը՝ որ կը վնասէ գործածողը եւ ան՝ որու դէմ կը գործածուի:

Աղատութիւնը, որ մենք մեզի կուտանք մեր ուրոյն կարծիքը ունենալու եւ զայն պաշտպանելու իրրեւ շիտակ եւ յառաջդիմական, տանք նաեւ անոնց որ կը տարբերին մեզմէ եւ տարբեր կ'արտայայտուին:

Ասկէ պիտի չահինք մենք եւ մանաւանդ կազմակերպութիւնը, որու ի չափ գործելու եւ որու յառաջացման համար աշխատելու որոշումով անկէ ներս մուտ գործած ենք:

ԱՐԱՐԱՅԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Արարայի հերոսամարտին մասնակցող եւ անոր մահաբոյր վայրկեանները ապրող մը պէտք է իսկապէս հոգեկան խիստ մեծ կորույթ ունենայ անայլայլ ու անխռով պատկերացնել կարենալու համար իր ականատեսի սպաւորութիւնները, որոնք կը թարմանան հոգեկու թափով մը իր երեւակայութեան մէջ՝ Արարայի տառներով տարեկիցին առթիւ:

Մէկ տարիէն աւելի տեւող անհամբեր ու սիրտ մաշեցրող սպասումէն յետոյ, վերջապէս մեզի՝ Բ. վաչախ գինուորներուն, որ գրեթէ ամբողջութեամբ Ամերիկահայ կամաւորներ էինք, վիճակուեցաւ դէմ առ դէմ գտնուիլ Հայուն դարաւոր թշնամիին հետ:

Հայրենասէր երիտասարդութիւնը՝ որուն հոգիին մէջ մարմնացած էր ազատագրութեան դադափարը եւ կատարելութեան հասած պարտականութեան դիտակցութիւնը, եւ որ ինքնամատոյց կամաւորագրութեամբ ազգը փրկելու ուխտն ըրած էր եւ ծարաւի էր փոխ վրէժին, իր անդուստղ դայրոյթն ու ցասումը կ'ուզէր թափել՝ իրմէ ոչ հեռու, Արարայի ետեւ դարանակալ սպասող Թուրքին դիմուն:

Սեպտ. 18ի մայրամուտին էր, երբ արտակարգ հրաման մը կը տեղեկացնէր թէ յաջորդ օրը յարձակում պիտի դործուի: Այս լուրը աննկարագրելի ուրախութիւն եւ զգրութիւն խանդավառութիւն կ'ստեղծէ եւ ահա այդ խանդավառութիւնով կը լծուինք պատրաստութեանց, որոնք կը տեւեն մինչեւ կէս գիշեր, որմէ վերջ անձկանօք կ'սպասենք վճռական վայրկեանին: Խորհրդաւոր էր պահը, լուսինը՝ պահապան հրեշտակի մը նման իր արծաթեայ շուրջով մեզի հաւատք, քաջութիւն եւ տոկունութիւն կը ներշնչէր եւ մեր մարտական խանդն ու եռանդը կը հարկերապատկէր, փառաւոր եւ մօտալուտ յաղթանակի մը անխախտ հաւատքով տողորելով ամէնուս սրտերը:

Վերջապէս կը հնչէ վճռական ժամը, վայրկեանին դերադոյն դիտակցութեամբ նախ կ'սկսինք զէպի ձոր յառաջանալ. ինչ խորհրդաւոր է պահը եւ նուիրական վայրկեանը, ո՞վ կրնար չափել մեր զգացած յուզումը եւ այն հոգեկան զգացումը եւ արդար վրէժխնդրութիւնը, որոնցմով լեցուած էինք ամէնքս: Ահա այդ հոգեցունց ներշնչումներու վայրկեանին յարձակման ազդանիշը կը արուի, ու Հայ կամաւորները չափ ու սահման չճանչցող կոտորածութեամբ կը խոյանան դէպի Արարայի բարձունքը: Հոգեկան այդ դրութեան մէջ ո՞վ կը խորհի վտանգի մասին, թէ պէտեւ բերաւոր մահափախ գնդակներ կը սուլեն մեր շուրջը եւ հազարաւոր ումբեր կը պայթին մեր քով, մեր գլխուն վերեւ: Արիւնաներկ հորիզոնէն անդին ոսկի արշալոյսը երեւակայող ու յաղթանակի հաւատքով արբելու Հայ զինուորը կ'արհամարհէ վտանգը, կ'անդունէ մահը ու կը յառաջանայ չարունակ, կը մագլցի Արարայի բարձունքը:

Այո՛, դերբնական եւ անսպառ յոյսն էր որ կ'առաջնորդէր մեզ դէպի մահը, դէպի յաղթութեան կոթողը...

Հայրենիքի նուիրական բաղինին վրայ ողջակիզում մեր շարքերէն ինկող ընկերներուն արիւնշաղախ եւ փետուած մարմինները մեզի՝ ուխտաւորներուն՝ վրէժներնչէին եւ մենք կոխուր աւելի մոլեգնութեամբ կը շարահանէինք, որպէս զի կատարենք վեհ նպատակին իրադրման համար ըրած մեր մեծ ուխտը:

Տասնեակերկու ժամէ աւելի տեւող հերոսական կռիւ վերջ, թշնամի ոճրադանդ ուժերը փշուր փշուր ջախջախուած էին արդէն եւ յաղթութիւնը շահուած էր, թէեւ մեալ քանակութեամբ քաջեր նահատակուած էին կռիւի դաշտում:

* * *

Տասը երկար տարիներ անցած են այսօր այդ պահի թուականէն ի վեր, եւ հայութիւնը ամէն տարի իր անվերջ քաջերուն եւ անմոռաց նահատակներուն յիշատակը յաժայեցեալ համար կը տօնէ Սեպտ. 19ը՝ յարգանքով եւ կիւղած երախտագիտութեամբ:

Թո՛ղ ուրեմն, ամէն տարի Սեպտ. 19ը ըլլայ ուխտ երախտագիտութեան օր եւ ողջ Հայութիւնը խոնարհ ազատագրութեան համար զոհարելու ողջ քանակութեամբ յիշմունքով անգիտ:

Փա՛ռք Արարայի հերոսամարտին մասնակցող բոլոր զոհականներուն եւ բիւր յարգա՞նք ազատութեան բաղնիք վրայ իրենց կեանքը զոհող բոլոր պաշտելի նահատակներուն:

Պէյլուք

Ներկ

ՅԱՐԳԱՆԷ ԿԱՄԱՒՈՐԻՆ

Տասներորդ տարին է որ կը բոլորենք այն օրէն իրեր ցեղին գաւակները ազատութիւն երդելով դրոշմ թշնամի րանակին վրայ:

Ի՞նչ վեհ զգացում իսկապէս այն ճշման երիտասարդներ, որ ձգած իրենց հանդիսաւոր, վրէժխնդրութեամբ դրուած՝ իրենց իսկ արեան պնով ցեղին ազատութիւնը ձգտեցան:

Եւ ո՞վ պիտի մեղադրէր այս արդար զոյրոյթը քոյրեր լիլուած, մայրեր տոհմանդուած, մանուկներ խողուած եւ ամբողջ ցեղ մը բնաջնջուած էր, մարդկային բոլորովին անբաւարար հրեշտակին գաղանդութեամբ:

Ոչ ոք պիտի յանդգնէր մեղադրել: Միթէ կարելի մեղցնել այն զգացումը որ սրբազան վրէժինն է: Սեպտ. 19ը տոհմաւոր սպաճառ արեկաղը եկաւ աւետել Արարայի բարձունքին վրայ մղուած կռիւը եւ ձեռք բերուած յաղթութիւնը, որ, աւա՛ղ, Հայ քաջարի կամաւոր զինուորէն խլած էր 21 թանկագին կեանքեր:

Դո՛ւք, սուրբ նահատակներ, դուք որ մարտիկ ծառայելով վրայ ազատութիւնը երդեցիք, ննջեցէք խաղաղ քանդի ձեր թափած արիւնը իր արդարաբար տուած է եւ այսօր Արարատի վրէժներուն տակ կը խայտայ Հայ կեանքը:

Յարգա՞նք ձեր խնկելի յիշատակին եւ փա՛ռք վրայ կարիճներուն:

Ֆիլեգիո

ՃԱՆ ԱՇՏԱՐԱՎ

ՆԱՄԱԿԱՏՈՒՓ

Նիւթերու առատութիւնը պատճառ եղաւ որ յետաձգենք մէկ զրոյթիւններու հրատարակութիւնը:

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ԶՆԳՈՒՇԻ ԴԱՐԱԽՈՐ ԱՆՑԵԱԼԸ

Այդ թուականին թուրքեր, որոնք Հիւսէյին Պէյին հօրը հաւին՝ Զիլֆի Պէկի կողմէ կը կառավարուէին եւ հեռու չէին ճէն գիւղէն, կուգան եւ փրկոյ Բէհեային հետ կը հաշտուին ու կ'ըլլան բարեկամ: Զիլֆի պէկ փրկոյ Բէհեան իր տունը կերակուրի կը հրաւիրէ օր մը, վերջինը 11 քաջ հայերու հետ մէկտեղ անվախ սրտով կ'ընդունին հրաւերը: Հայեր երբ թուրքերու գիւղին կը մօտենան, Զիլֆի Պէկ կը դիմաւորէ զանոնք եւ մեծ պատիւներով կը հերարարէ ու կ'առաջարկէ անոնց որ իրեն հետ բարեկամ մնան միշտ, բսելով թէ եթէ դուք ինծի թիկունք ըլլաք, հոգ չեմ ընել եթէ աշխարհ ինքի թշնամի ըլլայ: Տասնեւերկու հայերը անմիջապէս կը խորհրդակցին եւ հաստատական պատասխան կուտան, այն պայմանաւ սակայն որ Զիլֆի Պէկ նոյն վերաբերումը ցոյց տայ իրենց հանդէպ եւ կ'ուր չի մղէ: Զիլֆի Պէկ կը խոստանայ եւ միտին կ'ուստեն որ միշտ համեմալի պիտի մնան իրարու հետ: Այս ուխտով կը բաժնուին իրարմէ:

Ասկէ վերջ Հայեր աւելի զօրաւոր կ'ըլլան ինքզինքնին Զիլֆի Պէկը իրենց կողմը ունենալով, ինչպէս վերջինը աւելի սիրաւ կ'առնէ Հայերը սիրաշահելով: Այս վստահութեամբ Զիլֆի Պէկ կ'սկսի շինել իր տունը, որ ծանօթ է բոլոր Չնգուշիներու եւ շինուած է Հայերու կողմէ: Այդ օրերուն Զիլֆի Պէկ իրեն հակառակորդ կ'ունենայ Զերմուկի Սէֆիլլա Պէկը:

Հայոց առաջնորդը Փէյլոյ Բէհեան խոր ծերութեան մէջ կը մեռնի, իրեն յաջորդ ձգելով որդին Փէյլոյ Խաչօ Բէհեան:

Հայեր կը խորհին կամուրջ մը շինել եւ գիւղը ջուր բերել: Այդ թուականին հօրս մեծ հայրը Գարա Պետրոս եղած է ուստա պաշիմ, անոր առաջնորդութեամբ կ'սկսին շինել Չնգուշի կամուրջը եւ յարմեր կը տեսնեն ջուրը բերել լերան կուրծքէն որ Հայոց կողմը կը գտնուէր:

Խաչօ Բէհեայ արտօնութիւն կուտայ որ թուրքեր ու Բիւրսեր զան եւ իրենց տունները շինեն Չնգուշի մէջ: Բաւական թուով թուրքեր կուգան եւ կը հաստատուին: Ասկէ վերջ կ'սկսին նոր այգիներ տնկել. առաջին այգին կը տնկեն ձէպէլի մէջ, որ խիստ բարեբեր եղած է: Մեծ մայրս կը պատմէր թէ այդ տեղի այգիներէն դառնուկի մեծութեամբ խաղողի ողկոյցներ կը քաղէին: Այգեմշակութիւնը յառաջ կը տարուի մեծ թափով: Այդ ատեն Շէն գիւղին կը պատկանին եղեր Սալլաս, Գունտաճի եւ Սպիտակ լերան աղբիւր մասը: Ասկէ դատ Հայեր շատ մը արտերու եւ այգիներու տիրացած են Ալի Ուշաղի եւ Նէնկի Բէօյի մէջ:

Չնգուշի վերի մասը անբնակ եղած է այդ թուականին, որով Հայեր սկսած են ընդարձակուիլ մինչեւ Աղբիւր, ուր եւս կ'ունենան իրենց այգիները, կ'երթան արեւմուտք մինչեւ գետեղերը, հոն քանի մը Հայեր տուն կը շինեն եւ պարտէզներ կը տնկեն: Մօտ ատենէն տասը ընտանիքի կը հասնի անոնց թիւը, սակայն կամաց կամաց կը բազմանան անոնք եւ կ'ստիպուին տեղափոխուիլ Վարի Ատիշ: Երբ դադարէր աւելի կը շատնայ եւ տեղերնին նեղ կուգայ՝ կը ձգեն եւ լեռը կը քաշուին: Ասիկա մեղի ծանօթ Ատիշն է: Հոն կը հասնայ տարուին եւ շատ բարեկեցիկ վիճակի կը տիրանան, կ'սկսին գիւղին առջեւ պարտէզներ շինել, իսկ վերի մասը այգիներու կը յատկացնեն: Քիչ տարիներ ետք գիւղը կը չէնայ եւ 30 տնուոր կը համրէ իր մէջ:

Խաչօ Բէհեայ տեսնելով որ Ատիշ կրնայ ինքզինքը կառավարել, գիւղապետ մը կը կարգէ իր հովանաւորութեան

տակ. առաջին գիւղապետը կ'ըլլայ Պաշոյենց գերդաստանէն: Երջակայ գիւղեր գտնուող Հայեր ինչպէս նաեւ Ասորիներ կը դադարեն Ատիշ: Այդ օրերուն Հիւսի Պապա եւ Ալեոս գիւղերը զոյուրիւն ունեցած չեն:

Պրաւիլիմ

ՊԵՏՐՈՍ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ

(Շարունակելի)

ԿԻՆԵՐՈՒ ՕԺԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆԸ
ԶՆԳՇՈՅ ՎԵՐԱՇԻՆԱՑ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

«Մօվառ»ի մէջ ուրախութեամբ կարդացի Տիկ. Վ. Փապուճեանի մեծ խնամքով դրած գրութիւնը՝ Չնգուշի կիներուն պարտաւորութեանց մասին: Նկատի ունենալով ինքրոյն կարեւորութիւնը, ես ալ կը փափաքեմ քանի մը տողերով անդրադառնալ անոր շուրջ:

Այլեւս խնդրոյ առարկայ չէ Չնգուշի վերաշինաց Միութեան օգտակարութիւնը, որուն ամէն Չնգուշի համոզուելու է, եթէ տակաւին համոզուած չէ: Բայց որպէս զի այդ մարդոց մասնակցութիւնը կատարեալ ըլլայ՝ անհրաժեշտ է կիներու օժանդակութիւնը Միութեան բոլոր ձեռնարկներուն:

Եւ ինչո՞ւ կիներ պիտի չմասնակցին, երբ անոնք են ազգերու տոհմային աւանդութեանց պահպանող հրեշտակները: Եւ ո՞ր ազգը աւելի շատ կը կարօտի իր աւանդութեանց պահպանումին եւ իր պատմութեան յաւերժացումին, քան մեր ազգը:

Ազգութիւնը միութիւն մըն է եւ այդ միութեան ստորաբաժանումները ընտանեկան յարկերն են: Այդ յարկերէն կ'սկսի վերաշինութիւնը կամ կազմաւորումը: Պարապ տեղը ըստած չէ թէ «Օրօրոցը շարժող ձեռքերը կը կառավարեն զաշխարհ»:

Ինչո՞ւ համար մեր կիները իրենց խանդովն ու բոլորանուէր զործունէութեամբը քաջալեր պիտի չըլլան մեզի իրենց մասնակցութեամբ՝ զործին աւելի մեծ մղում տալու համար:

Չնգուշի վերաշինաց Միութիւնը պէտք ունի Չնգուշի կիներուն նիւթական եւ մանաւանդ բարոյական օժանդակութեան: Հետեւաբար ձայնակցելով Տիկ. Վ. Փապուճեանի կոչին, միակ փափաքս է որ բոլոր Չնգուշի կիներ զան մասնակցին այս Միութեան, զայն նախանձելի գիրքի մը մէջ գնելու եւ մեզի՝ այրերուս ալ խանդ ու եռանդ ներշնչելու համար:

Լօրէնս

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ Ս. ԱԼՄՈՅԵԱՆ

ՀԱՐԹՈՒԱԾ ՀԱՄԲԱՆ

Հեռու հայրենի հողէն, օտարութեան մէջ իրարու կարօտը կը քաշէինք, չկար միջոց մը որով իրարու հետ հաղորդակցէինք եւ միեմարուէինք: «Մօվառ» հարթեց այդ ծամբան եւ այսօր կը հրճուինք, երբ կը կարդանք արտասահմանի եւ Ամերիկայի մեր հայրենակիցներու մասին դրուած տեղեկութիւններ:

Հետեւաբար երբ «Մօվառ» իր այս ծառայութիւնը կը մատուցանէ մեզի, կ'արժէ որ մենք ալ քաջալերենք զայն մեր կարողութեան սահմանին մէջ եւ այդպէսով կարենանք ընդարձակել անոր ազգայն զործունէութեան դաշտը:

Փրէշտոյի շրջանակը իր համեմատ օժանդակութիւնը տրուած է, սակայն այսչափը բաւական չէ. հետեւաբար պիտի թելադրէի որ Սան Փրանչիսկոյի, Լոս Անճէլըսի եւ Օքլանտի մեր հայրենակիցներն ալ իրենց նիւթական բաժինը բե-

բեն այս գործին՝ նուէրներ զրկելով իմ հասցէին (Կ. Ս. Սըրքուեան, R. B. Box 87, Kingston, Calif.) եւ կամ «Ծօ-վառ» հասցէին:

Ըսենք նաեւ թէ նիւթական ակնկալութիւնէն մղուած չէ որ կ'ընենք այս թելադրութիւնը, այլ կը փափաքինք մեր բոլոր հայրենակիցներուն անունը եւ հասցէն ալ ունենալ՝ սեղեակ ըլլալու համար մեր հայրենակիցներու ամբողջական թուոյն:

Ուստի կ'արժէ անուններուն հետ միասին շնչին օժանդակութիւն մըն ալ զրկել՝ հարթուած ճամբան աւելի եւս ընդլայնելու համար:

Կ. Ս. ՍԸՐԸՄԵԱՆ

ՈՒԺ ՏԱՆՔ ՀԱՆԴԵՐՁԱՀԱՒԱՔՈՒԹԵԱՆ ԳՈՐԾԻՆ

Եթէ Ժրաջանորէն լծուինք հանդերձահաւարութեան գործին եւ արտասահմանի մեր կարօտ հայրենակիցները վերահաս ձմեռուան ցուրտէն պատապարենք անոնց մերկ մարմինները ծածկելով՝ ամենամեծ ծառայութիւնը մատուցած պիտի ըլլանք անոնց:

Յոյժ գնահատելի է Շիրակոյի մեր հայրենակիցներուն այս ուղղութեամբ յառջ տարած աշխատանքը: Անոնք արդէն Նիւ Եորք զրկած են հակ մը գործածուած հագուստ եւ դեռ կը շարունակեն հանդերձահաւարութեան գործը, մօտ ժամանակէն պիտի զրկեն նաեւ կօշիկներ եւ ուրիշ հագուստեղէններ:

Պարտք կը ծանրանայ մեր միւս մասնաճիւղերուն եւ անհատ հայրենակիցներուն վրայ, որ չուտով յառաջ տանին այս յոյժ գնահատելի գործը եւ անմիջապէս Նիւ Եորք փութացնեն հաւաքուած հաղուստեղէնները, որպէս զի մենք ալ կարենանք զանոնք հասցնել մեր արտասահմանի կարօտ հայրենակիցներուն:

Վէսթ Նիւ Եորք

ԱՅՔԱ ՄԵՆ

ԼՈՒԻՐԵՐ ՊԵՅՐՈՒԹԷՆ

(Ուշացած)

Ամերիկայի Չնդուչիները օւրախացելու գեղեցիկ առիթ մը կար, բայց չեմ գիտեր ինչո՞ւ, չդանուեցաւ մէկը, որպէս զի շահագործէր զայն: Ուստի, ես՝ ըլլալով Չնդուչիներու բարեկամ, թէեւ ուշ, կուգամ իմ վրայ առնել այդ պարտքը:

Այս տարի Պէյրութի աշխույժ զարթոյններու շնորհիւ մէջ կը հաշուէին հետեւեալ Չնդուչիները:

1.- Օր. Աննա Յակոբ Թուրքմանեան.

2.- Օր. Էննի Թորոս Թուրքմանեան. երկուքն ալ կորսնցուցած իրենց հայրերը, այրի մայրերու տքնաձան աշխատանքին արդիւնքով քանի մը տարիներէ ի վեր կը յաճախէին Պէյրութի Աղջկանց Հայ-Ամերիկեան վարժարանը, որ բարձրագոյն վարժարան մըն է: Երկու տարի է որ ամառներէ հանդէպին անպամ մը մէկին եւ ապա՝ միւսին կը վիճակուի ձառ մը կարգալու իրօտութիւնը: Այս տարի յաջողութեամբ աւարտեցին:

Դժբախտաբար օրիորդները զարկ նիւթական միջոցներէ փոխանակ իրենց ուսումը շարունակելու, կը պատրաստուին նետուել գործնական կեանքին մէջ:

3.- Յակոբ Պողոս Պուճիպանեան կրցաւ յաջողապէս աւարտել տեղւոյն Բարձրակարգ դասընթացը:

Յակոբը մասնակցեցաւ ամառներէ արտասանութեան մրցումին, ուր թէեւ առաջին մրցանակը իրեն տալ զլացուեցաւ, սակայն ուկնդիրները իրենց երկար ծախով զինք առին զնահատեցին եւ նոյն իսկ ունկնդիր օրիորդ մը եղածը սրբապրեւոյն. համար իր իսկ ձեռքով պատրաստուած իւղաներկ բարձ մը նուէր տուաւ:

Յակոբն ալ առաջիններուն նման պիտի չկրնայ իր ուսումը շարունակել, թէեւ փափաք եւ կարողութիւն ունի, ուստի առանց օր կորսնցնելու քրտինքով հաց ձարելը պատիւ համարելով մանր սուկաւորականի մը նման սկսաւ փողկապ ծախել եւ ապրեցնել մայրն ու եղբայրը:

Այսօրան քաջութիւն պատիւ մըն է Պուճիպանեան զերդաստանին:

4.- Գարեգին Յովհաննէս Պուճիպանեան, որդին ողբացեալ Բրոֆիսօրին, որ իր ընդունակութիւններով զուցէ կարենայ օր մը իր հօր պահասը լրացնել: Գարեգինը՝ դեռ 13 տարեկան՝ կ'աւարտէ տեղւոյն Հայ

Աղբ. վարժարանը բոլոր դասերու առաջնութիւնները շահելով: Այս յաջանքի բաշխման հանդէպին Գարեգինը կարգ մը դասերու եւ իր կրթական առաջնութեան համար նուէրներ ստանալէ ետք, ծախելու մէջ գարաճութենէն նուէր ստացաւ ջութակ մը, երեք տարի անդադրող զարօցին բարձրագոյն նիւթ տաած ըլլալուն:

Գարեգինին համար ալ զաւ տարին անորոշ է:

Ահա հրճուանքի գեղեցիկ առիթ մը, որ ժրաջան սան-սանուհի իրենց անձուկ պաշտաններուն մէջ կուգան ստեղծել իրենց հայրենակիցներուն:

Մենք մտած ենք, թէ անոնք ամէնէն ալ շատ աւելի մեծ յաջողութիւն պիտի կրնային ցոյց տալ, եթէ միջոց ունենային բարձրագոյն վարժարաններ յաճախելու:

Մեր խնդակցութիւնները ընթացաւարտներուն, անոնց ծնողաց եւ իրենց բոլոր հայրենակիցներուն:

Պէյրութ

ՊԵՏԱՀԱԿԱՆ ԹՊԹԱՆ

ՉՆԳՈՒՇՅՈՒՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔԻՆ

ՄԱՐՄԵՅԼ.— Եւրիպ 24ին Տիկ. Գիմաթ Ռաշտեան եւ իր աղջիկը Եւսա Հալէպէն տեղս ժամանեցին. երեք օր Մարտէյլ մնալէ վերջ մեկնեց Վալանա, եզրօրը Պողոս Ռաշտեանի մօտ:

*** Մեր հայրենակից Պրն. Կարապետ Թուրքմանի զատեալ Տիկ. հիւ եւ Լօրէնայն հոս եկած մեր հայրենակից Պրն. Աւետիս Խըրըշեան ամուսնութիւնը տեղի ունեցաւ Վալանայի մէջ: Մեր շնորհաւորումն նորագոյններուն եւ աչքը լոյս բոլոր ազգական պարագաներուն:

*** Հալէպէն մեր հայրենակիցուհի Օր. Կատար Տօբուզեան տեղս ժամանեց եւ հիւրասիրուեցաւ Տիկ. Մարթա Գուրիթեանի կողմէ. որովք երեք օր Մարտէյլ մնալէ վերջ մեկնեցաւ Քուսա: Բարի ճան պարհ կը մաղթենք:

*** Տէր եւ Տիկին Խըրըշեան Վալանայն քաղաքս ժամանելու Բարի գալուստ կը մաղթենք իրենց:

*** Լօրէնայի մեր հայրենակիցներէն Պրն. Կարապետ Ապրգէլ Մարտէյլ ժամանեց: Պրն. Ապրգէլեան նշանուեցաւ հայրենակիցուհի Ա. Պաղտասարեանի հետ: Կը շնորհաւորենք զիրենք:

*** Մարտէյլի մեր հայրենակիցուհիներէն Օր. Մարգրիտ Չարթեան իր զարօցի երկրորդ տարեկանը լրացուց շատ յաջող կերպով զարօցին կողմէ ստացաւ երկու գեղեցիկ նուէրներ՝ ի վարձատրութիւն իր ցոյց տուած արտակարգ յառաջդիմութեան: Կը մաղթենք նորա յաջողութիւններ ապագային ալ:

ՊԵՏՐՈՍ ՏԱՐՈՒՆԻ

ԼՕՍ ԱՆՃԷԼԸՍ.— Մեր հայրենակիցներէն Տէր եւ Տիկին Մ. Թէրեան մանչ գաւաղ մը ունեցան: Մեր խնդակցութիւնները:

ՇԻՔԱԿՈ.— Մեր հայրենակիցներէն Տէր եւ Տիկին Գ. Յովսէփեան մանչ գաւաղ մը ունեցան: Մեր խնդակցութիւնները Տէր եւ Տիկինը նորա լոյս Պրն. Յակոբ Ապրգէլեանի եւ բոլոր ազգականներուն:

ԼՐԱՅԸ

ՆՈՒԷՐՆԵՐ «ԾՕՎԱՐ»Ի

Ստացուած են հետեւեալ նուէրները Լօրէնայի հայրենակիցներէ Պրն. Սարգիս Յակոբեանի ձեռամբ:

Եղիա Չոնթօեան
Անթանոս Միրիճանեան
Խաչատուր Գողմազեան
Մինաս Գողմազեան
Յակոբ Ն. Փապուճեան
Յովհաննէս Յ. Փապուճեան
Թուրքման Պապուճեան
Աւետիս Արզունեան
Նիկողոս Կօկիլեան
Յովհաննէս Ալմոյեան
Գրիգոր Դաւիթեան
Թուրքման Նիկողոսեան
Յարութիւն Մաշուկեան
Յովհ. Ն. Փապուճեան
Մինաս Գաղանճեան

Գումար՝

(Սոյն ցանկը տակաւի շարունակելի է)

Մեր խորին շնորհակալութիւնները կը յայանենք բոլոր նուիրող հայրենակիցներուն: